

האיש מקדש פרק שני קידושין

נח.

עין משפט נר מצוה

קעה א ב מיי פ"ב מהל' שמיטה הל' ז סמנ ע"ן סג:
קעה ג מיי פ"ו מהל' ע"ז הל' ט סמנ לאוין כב טו"ע י"ד סי' קמד סעיף א: קפ ד מיי פ"ו מהל' שמיטה ויגל הל' ז:
קפא ה מיי סס הל' ז: קפב ו מיי פ"ה מהל' אשמו הלכה ה:
קפג ז מיי סס הל' ז:
קפד ח ט י מיי סס הלכה ז:

תורה אור השלם

- ואנשי קדש תהיון לי ובושר בשרה טרפה לא ותאכלו ללב לב תשלבון אתה: שמוט כב ל
- ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם במדת שפי' תשקצו ותעב התעבנו פי דברים וכו' ויגל הוא קדש תהיה לכם מן העדה האבלו את תבואתה: ויקרא כה יב

מוסף תוספות

- דמש שנות ולמעלה היינו טוף שש שהיו דאורייתא כדרדש בריש פסחים ולא כמו שפשי"י מחמתל שש ולמעלה ולישט שש משמע מסוף שש. מוס' הר"ש.
- ע"י מוס' סס ד"ה היינו דמויין כדלעיל הג"מ דגס' וכן ע"י מוס' הר"ש נאן.
- הריב"ז מפרש למי' דע"ז מלווים וחלופי חלופים. ואיכא למימר דהא חבא רחמנא בע"ז כי הרה ארש שנינו ויצא לחולין לעולם וכתב נמי והיית חרם כמיהו לומר דאמריין למיכתב היית חרם כמיהו לאסור לחליפו לא הוה מוצרך למכתב כי חרם הוא לומר שחופס את דמיו ואינו יוצא לחולין דהא משביעית הוה ליקח שפיר הליכ' לגבי אהו ע"ז ושביעית שני כחובים הבאים כאחד.

תוס' ר"י הזקן

אותו. דייק דאיידי בבשר ויוצא חוץ למחיצתו כגון עובר שהוציא את ידו בשחיטת אמו כדרדשין בחולין (סו, א), והנאסר בביצתה חוץ אתה משליך לכלב (אבל) שמותר בהנאה, אבל הנאסר בכניסת פנים אסור בהנאה. יצא אבוי ומהותר בשביעית, והפרי הראשון אסור לאחר הבעור. הודיע מנתה. אפילו ישראל ומהלחים והקובה. אפילו ישראל אפילו הוא ישראל. גמ' טובה הנאה. דבר מועט שאם אמר ישראל לחרותו אתן לך כן וכך רשאי ישראל ליקח והוא יעשה ברוב מועט שהרי חייב הוא ליתנו לכהן. ודוקא ז' ישראל אבל ככהן עצמו אסור מפני מראית העין. א"צ שנואה ככהן המסיע בבית הגרנות, והכי איתא כאן בירושלמי. וקאמר עולא שאפי"פ שיש לישראל טובה הנאה בתרומתו שהאשה יש לה אותה טובה הנאה, אינה מקודשת שלא נתן לה מעות. מקודשת. וקס"ד בתרומה שפרשיש תרומה לכהן. כמו שהורמו. ושליו הם ומכרה לכהן שהרי זכה בהן מורישו כאליו הורמו, הואיל ונגמרה מלאכתו ועומדת לתרום הרי הוא כאליו הפרשה אבי אמו בחיי אביו ומכרה לעצמו שכל כהן חייב להפריש תרומה מגורו שהרי אסור הוא בטבל בישראל ומעכה לעצמו, ואף ירש זה וירשה וימכרה, וכן היא המכרה וממון נתן לה. והוא הדין דהוה מצד לאוקמה בשנפלה לו תרומה מבית אבי אמו כהן, אלא לא רוצה לאוקמה הכי, דאם כן קשיא ליה מאי קמ"ל פשיטא, ואוקמה בטבלין, ואשמיעין מתני' דכמי ו) שהורם המוריש התרומה דמי, דאי לאו כמו שהורמו לא זכה מורישו במתנות וחיוב היורש ליתנם לכהן. ומסתברא דהלכתא כעולא, ואצ"ג דאמר רבא פרק בתרא נדרים (פר, ב) לגבי מורד דטובת הנאה ממון, לא פליג אדעולא, דהתם איירי במורד דאפילו ויתור אסור בו [כל שכן] באלו (היתורו הוא) [דהוין] ממון נגור, אבל עולא מיירי בדבר שצריך ממון כגון קדושי אשה דטובת הנאה אינה ממון. אבל כהן שקדש בתרומה מקודשת ואפילו היא ישראלית שהרי היא מוכרת אותם לכהן. (ובכתובות פ"ה) [ובכתובות פ"א יא, א] נמי א"ר נחמן דמתנת שלא הורמו כמי שהורמו דמיין ובמכות פרק אלו הן הלווקין [כ, א] נמי אסיק רבא דכמי שהורמו דמי לכל דבר שהוא מן התורה, דקאמר מחציה לאכול דאורייתא וכו', כדאיתא התם, וכן פסק הר"ם [אישות פ"ה ה"ן].

א"ל מא חולין שנשחטו בעזרה לאו דאורייתא. וא"ת הא משמע דאיכא ליסורא לרזנן דהכי משמע לישא וא"כ היאך מקדש זכר והאמר רב ז"ל דפסחים (ז, ד) דהמקדש מו' שעות ולמעלה ואפילו בחיטי קרדנייתא דלינס אסורים אלא מדרבנן אין מושעין לקדושין וי"ל דהתם איכא מיהא שעות דאורייתא לפי מה שפ"י ר"ת פ' התם א' אכל הכל ליתא אלא ליסורא לרזנן ולפ"י הקונטרס נמי לא קשה מידי למסקנא דהא אפילו לר"ש אינה מוקדשת: וכן היה שנשחטה בעזרה וע"כ דאורייתא נשרפים כדמוכח פרק יסו' דס"ג (חולין דף פה): דקאמר התם א"ר"ז לחולין שנשחטו בעזרה דאורייתא היינו דגומיין מה אטו דהמה ויחא מה דקאמר וכן היה אלא אי אמרת לאו דאורייתא מאי וכן היה גופא אינה אלא לרזנן ולכן נגזור: וישני' בתובים הבאים באחד אין מלמדו. תימה היכי הוו ז' כדכזים הנאים כאלה הא לא אמי שביעית מעבודת כוכבים דליכא למיפך מה לעבודת כוכבים שכן אסורה דהנהגה וי"ל מ"מ נכחוב שביעית ונית עבודת כוכבים מינה וכהאי גוונא מיקרי שפיר ז' כדכזים הנאים כאלה דכמה דוכמי ז' ולא דכזים שיהא כל אחד יכול ללמוד וא"ת אחמי אי לא כתיב עבודת כוכבים לא הוה ידעינן דינא דעבודת כוכבים משביעית שהי אינס שוים דשביעית אחיון וצמרון נתפס והראשונים יוצאים לחולין ובעבודת כוכבים (ע"ז דף נד ט): איכא למאן דאמר חליפין וחליפין חליפין אסורין ואפילו לנחלן דאמר חליפין חליפין מותרים אכתי לא הוי כשביעית אכתי לא הוי כשביעית (דברים ו) כי מרס הוא דמשמע מינה דלדרשא אמת לומר דעבודת כוכבים ושביעית הוו ז' כדכזים הנאים כאלה דליכא למימר דליצטרך לגופיה לאשמעינן חליפין חליפין מותרים דהא ידעינן מדכתיב (שס ט) כמוהו דמשמע שאינו עושה כיוצא בו אלא פעם אחת: מיימו

פ"ל כו'. כיון דאיתרבו הך מייניהו לענין ליסור שמיטה איתרבו נמי לענין אכילה כמממיי: ואי אסה משליך לנכב וכו'. והכי משמעני חולין מייניה דלילו האי קרא מיירי בצבזר היוצא חוץ ממחילתו כגון עובר שהוציא את ידו בשחיטת אמו ילפינן לה (חולין דף סח). מהאי קרא לאיסורא וצבזר צבזרה כגון שילא צבזר חוץ למחילתו בגלוי כשדה שאין לו מחילה הרי הוא כטרפה ולא תאכלו ומיעוט צביפיה לכלב תשליכוו דרתי למעוטי חולין שנשחטו בעזרה ורתי הכי אמתו הוא דנאסר ביציאת מחילה ולכלב תשליכוו אותו דמותר בהנאה ולא חולין שנשחטו בעזרה הנאסרין ע"י כניסת מחילה דאסורין אף בהנאה: **פניא מקדש צפטי חמור כו' בריתא** היא: **רבי שמעון אומר מקודש**. צפטר חמור מחיים ר' שמעון לטעמיה דאמר לעיל (דף טו): דמותר בהנאה: **וצבזר כחל**. רבי שמעון לטעמיה דאמר לעיל (סס) ודמותר בהנאה: **וכחולין בעזרה**. קסבר ליסורו לאו דאורייתא לא ליסור שמיטתו ולא ליסור הגהמטו ולא דרש כריחוק מקוס הכי אלא מדרבנן דילמא אחי למימר קדשים שנפסלו לאחר שמיטה הן שלא נזרק דמן וקא מתניה מייניהו ואמי ליהינתו מקדשים שלא נזרק דמן: **ישרפו**. ולא סגי להו בקצורה אלא ליסורו מן התורה דאי מדרבנן מי מתמרין כולי האי נהי דצבזמה גזור אטו פסולי המוקדשין דלא נימרו קדשים פסולין נקבצים אלא מהי אי עיקר ליסור דידה לאו דאורייתא מהיכא מתיי האי ליתא למיגור אטו קדשים ולמה היא צביפיה ז' ואפילו בקצורה אלא ודאי ליסורין מן התורה ושריפתן מדברי סופרים צבזמה גזור דילמא אחי למימר קדשים פסולין לקצורה והתורה אכתי ישרפיה וצמי נמי גזרו שלא תחלוק גדולין חולין שנשחטו בעזרה שישו חכמים דבריהן צלל מקוס שלא יפקקו צבז: **פגלא**. קעטרן רגיל לחלוק על צבזיי: **הכא צמאי עסקין**. דאמר רבי שמעון מקודשת שנמצאת טריפה ור' שמעון לטעמיה דאמר לענין יסוי הדס (חולין דף פה) ואותו ואת צנו (שס דף ב) ותשלומי ארבעה וחמשה (צ"ג דף ע"א). שמיטה שאלה רחיה לאכילה לא שמיטה שמיטה וכן חיוז ליסור הצבז ע"י שמיטה אינו חל עליה הילכן ליסור חולין הללו ע"י שמיטה צבז עליה והא ניכרת: **מנלן**. דלא תפסי דמיייהו: **שאהה מתייה גרסינן**: ילא צבז. מקדושת שביעית דצפירות גופייהו כתיב בהן וזה תהיה דהוייתו מהא אכל חליפיהם הן יוצאין לחולין: **ופייה עלמו**. הפירי הראשון אסור לאחר היצבור שלא ילא מקדושתו: **בתני' ובמסות**. הורוע והלחיים והקביצה: **ואפילו הוא ישראל** וקא ס"ד אע"פ שאין לו צבל

הגהות הב"ח

- גמ' שכן מן (ו) הכשר ומיין: (ב) שם במשנה ובאפר (מטלת) וכו' וי"ג ע"פ פ"ה פ"ה:

מוסף רש"י

ואי אהה משליך חולין שנשחטו בעזרה. ומסוס דלחן מפורש בהן לאו כדכזים בצבזיה, ליצטרך למילף להו ליסור הנאה מהכא, ויבי משמעו איתו שנאמר משום חוץ למחילה אהה משליך לכלב, דהא מיהא קרא וצבז צבזיה טריפיה נפקא לן ליסור מהיכה כגון הושט העובר את ידו בשעת שחיטה. צפיק בהמה מקדשה חולין שנשחטו בעזרה. אכל ז' לך אהה הנאסר משום מחילה וחי אהה משליכו לכלב חולין שנשחטו בעזרה (פסחים כב). חולין שנשחטו בעזרה. ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר, וכן השרחט ונמצאת טריפה. צבז מעין (סס). ר"ש אומר חולין שנשחטו בעזרה ישרפו. משום מחלופי בהו קדשים שאירע בהו פסול, דאי אמי יקברו, כיון דלא מוכחא מילתא אי חולין הוו או קדשים, אמו למימר נמי קדשים שאירע בהן פסול וטמאה או פסול ונמר יקברו וק"ל בפסחים צ"ב (כד). כדקדש חש משק, למי על כל הפסולין נקבצים ששן צביפה (תורה לג). וכן היה שנשחטה בעזרה. אם היא דקדש צבז עליה כחולין כולי עמא דקדשים ליתא ולא אמי לחליפיהם (חולין פ"ה). כגון נחמטו רגליה טריפות הניכר